ஜப்பானிய காதற்பாடல்களும் சங்க அகப்பாடல்களும் - ஓர் ஒப்பீடு

A Comparative Study of Japanese and Sangam Cupid Songs

முனைவர் எம் எஸ் ஸ்ரீலக்ஷ்மி / Dr.M.S.Sri Lakshmi[1]

Date of submission: 2019-10-23
Date of acceptance: 2019-11-10
Date of Publication: 2019-12-31
Corresponding author's
Name:
Dr.M.S.Shri Lakshmi
Email: visaka_2004@yahoo.com

Abstract

The basis of this research is the translated work of Professor Manonmani Shanmugadas who has translated from Japanese language into Tamil the Japanese Romantic Poems (11th Edition) published in 2014. There are more than 400 songs in this book. This research paper is based on the first one hundred songs. The author, an expert in Japanese language in her paper read at the sixth International Tamil Conference (1987) on the title 'Tamil-Japanese Love theme traditions' mentions about the similarity between the Japanese love theme songs and the similar ones in the ancient Sangam literature. This statement caught the attention of the author and was attracted to the works of Manyosu and she could visualize the scenes portrayed by Manyosu to that of the Sangam love theme songs and hence it is a comparative study. The commonality of the love songs in Sangam literature and in the work of Manyosu has moved the author to venture this comparative study. Traditions such as non-particularization, natural background, love themes and Japanese traditions, Odes of love, lovers taking shower traditions are some such that are taken for comparison.

Key Words: love theme traditions, non-particularization, natural background, love themes and Japanese traditions, Odes of love, lovers taking shower traditions

முன்னுரை

ஜப்பானிய மொழியில் தோன்றிய பழைய காதற்பாடல்கள் மன்யோசுப் பாடல்கள் என்னும் தொகை இலக்கியமாக நூல் வடிவில் கிடைக்கின்றன. 450 புலவர்கள் பாடிய 4516 பாடல்கள் இதில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. மன்யோசு என்னும் ஜப்பானியச் சொல் 'பத்தாயிரம் இலைத் தொகுப்பு' என்னும் நேரடிப் பொருளை உணர்த்தினாலும் பல ஆயிரம் பாடல்களின் தொகுப்பு என்ற பொருள் அமையுமாறு மன்யோசுப்பாடல்கள் என்றே வழங்கப்படுகிறது. வாய்மொழி இலக்கியமாகப் பேணப்பட்ட இவை பின்னர் சீன வரிவடிவத்தில் படி எடுக்கப்பட்டன. எழுத்துப்படியாக்கத்தில் வரிவடிவத்தின் உச்சரிப்பை ஜப்பானியர்கள் பயன்படுத்தினாலும் ஜப்பானிய மொழியின் பொருளமைதியையே அவர்கள் கையாண்டனர். ஜப்பானில்

[1] The author is an Associate Lecturer in Singapore University of Social Sciences, Singapore. visaka_2004@yahoo.com

புத்தசமயம் செல்வாக்குப் பெற்ற காலத்தில் மன்யோசுப்பாடல்கள் இயற்றப்பட்டிருந்தாலும் அவற்றில் புத்தசமயக் கருத்துகளின் செல்வாக்கு இல்லாமல் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்க விஷயமாகும்.

ஆய்வின் மூலம்

பேராசிரியர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் ஜப்பானியமொழியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்து 2014 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட ஜப்பானியக் காதற்பாடல்கள்(11 ஆம்தொகுதி) என்னும் நூல் ஆய்வு மூலமாகும். இந்நூலில் நானூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பாடல்கள் உள்ளன. இக்கட்டுரை முதல் நூறு பாடல்களை மட்டுமே தரவுகளாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுத்தலைப்புத் தெரிவு

நூலாசிரியர் ஜப்பானிய மொழியியல் அறிஞர் சுசுமு ஓனோவுடன் இருபது ஆண்டுகள் தங்கி ஒப்பாய்வு செய்த பெருந்தகையாவார். அன்னார் ஆறாம் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் (1987) "தமிழர் ஜப்பானியர் அகப்பொருள் மரபு" என்னும் தலைப்பில் வாசித்த கட்டுரையில் "ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களும் தமிழ்மொழியிலே தோன்றிய காலத்தால் பழைமைபெற்ற சங்க அகப்பாடல்களும் மிக நெருங்கிய ஒற்றுமைப்பட்ட பண்புகளைக் கொண்டுள்ளன" என்று குறிப்பிடுகிறார். இக்கூற்று இக்கட்டுரையாளருக்கு மன்யோசுப்பாடல்களின்மீது தனிப்பெரும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது. மன்யோசுப் பாடல்களை வாசிக்கும்போது சங்க இலக்கிய அகப்பொருள்குறித்த காட்சிகள் மனக்கண்ணில் நாடகக் காட்சிகளாக வந்துவந்து போயின. ஆகவே இக்கட்டுரை பிறந்தது.

அகப்பாடல்கள் உலகநோக்கு உடையவை. இவற்றின் உயர்வு குறித்தும், பொதுமை குறித்தும் மூதறிஞர் வ.சு.மாணிக்கனார் கூறியுள்ள கருத்து சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களின் மாண்பு உணர்த்துபவை."அகத்திணை உலகக்கண் உடையது; மனித சமுதாயம் நோக்கியது. ஞாலநோக்கு எனக் கூறுதற்கு எல்லா மாந்தர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் பொருந்தும் உண்மை அடிப்படை வேண்டும். அகத்திணை வடிக்கும் காதற்பாங்கு தனித்தூயது; இன்பஞ் சான்றது; இறைமை உடையது; சாதி, சமயம், அரசு, மொழி, நாடு, தொழில், என்றினைய புறச்சார்பற்றது. இரண்டு உயிர்மெய்களின் ஒருமையைக் காண்பது. ஆதலின் மக்களாய் யாண்டுப் பிறந்த யார்க்கும் உரியது; அகத்திணைக் காதலர்க்குப் புறப்பொருள் வரம்பில்லை; அகத்திணை உள்ளம் ஒன்றினார் யார்க்கும் புறனடையில்லை"(வ.சுப.மா 1962) என்று அழகுற எழுதும் காதலுணர்வின் பொதுமைநோக்கும் அகப்பாடல்களின் பொதுமை நோக்கும் ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களை ஒப்பிடத்தூண்டின.

ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களின் வடிவச்சிறுமையும் அகப்பாடல்களோடு ஒப்பிடத் தூண்டின. சங்க அகப்பாடல்களில் குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு ஆகியவை அளவில் சிறிய கவிதைகள். இவை போன்றே மன்யோசுப்பாடல்களும் வடிவத்தால் சிறியவை. மன்யோசுக் காதற்பாடல்கள் சிபிளிசிரிகி, ஜிகிழிரிகி , ஷிணிஞிளிரிகி ஆகிய வடிவங்களில் அமைந்துள்ளதாக மனோன்மணிதாஸ் அம்மையார் குறிப்பிடுகிறார். சிறியவடிவம் என்ற நிலையில் இவ்விரண்டும் ஒன்றுபட்டாலும் இருவேறு மொழிகளின் தனித்தன்மை காரணமாக இவற்றுள் வேறுபாடுகளும் உள்ளன. சான்றாக ஜப்பானியப் பாடல்கள் 57577 என்னும் அசைகளைக் கொண்டு அமைவதைக் கூறலாம். மேலும், மன்யோசுப்பாடல்கள் வாய்மொழிப் பாடல்களாக அமைந்தவை. ஆயின் சங்க இலக்கியப்பாடல்களில் வாய்மொழி இலக்கியத்திற்குரிய பண்புகள் அமைந்துள்ளன என்று கூறலாமே தவிர முழுக்கமுழுக்க ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களைப் போன்று வாய்மொழிப்பாடல்கள் என்று கூறவியலாது.

மன்யோசுப்பாடல்களை மொழிபெயர்ப்பதில் உள்ள சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதில் சங்க இலக்கிய அறிவு இன்றியமையாததாக விளங்குகிறது

என்னும் நூலாசிரியரின் கூற்றும் மன்யோசுக்காதற்பாடல்கள் சங்க அகப்பாடல்களுடன் எவ்வகையில் ஒத்திருக்க முடியும் என அறியும் ஆர்வத்தைத் தூண்டியது. ஆகவே இக்கட்டுரைத் தலைப்பு ஒப்பீட்டுக் கண்ணோட்டத்தில் எழுதப்படுகிறது.

ஒப்பீட்டுக்கூறுகள்

ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களைப் பயிலும் ஒருவர் அவற்றில் சங்க அகப்பாடல் மரபுகள் இடம்பெறுவதை வெளிப்படையாகவே அறிவார். ஆதலின் அம்மரபுகளைக் கீழ்க்காணும் நிலைகளில் பகுத்துப் பார்க்கமுடியும்.

சுட்டி ஒருவர் பெயர் கூறா மரபு

அகப்பாடல்களில் அகமாந்தர் பெயர் சுட்டப்படுவது இல்லை. அகத்திணையில் பெயர்சுட்டும் மரபு பொருந்திப்போகாது. பெயர் சுட்டுவது புறத்திணைக்கு உரியது. பெயர் சுட்டப்படாதவரைக்கும் காமம் தொடர்புடைய செய்திகள் அகம் என்று கருதப்படும் என்பதையும் அகத்துக்கும் புறத்துக்கும் இடையே வேறுபாடு காட்டுவது பெயர்சுட்டாமரபு என்பதையும் கீழ்வரும் தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் மூலம் அறிகிறோம்.

"மக்கள் நுதலிய அகனைந்திணையும்

சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொளப்பெறாஅர்"

"புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தின் அல்லது

அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இலவே"

பெயர் சுட்டுவதனால் கவிதைகளில் காட்டப்படும் காதலுணர்வு தனிமனிதர் சார்ந்த உணர்வாக அமைந்துவிடுமேதவிர மனிதர் அனைவருக்கும் பொதுவானதாக அமையாது. ஆகவேதான் பெயர் சுட்டும் மரபு அகப்பாடல் களில் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று எண்ணவேண்டியுள்ளது. அகப் பாடல்மரபுகளில் ஒன்றான பெயர்சுட்டாமரபு மன்யோசுப்பாடல்களுக்கும் பொருந்திவரக் காண்கிறோம். மன்யோசுக் காதற்பாடல் ஒவ்வொன்றையும் மொழிபெயர்க்கும்போது மனோன்மணி அம்மையார் பாடலின் விளக்கம் தந்து குறிப்புரை எழுதி அப்பாடலின் உணர்வுநிலையையும் விளக்கப்படுத்துகிறார். குறிப்புரையில் ஆண்மகன் கூற்று, பெண்மகள் கூற்று என்று பொதுவாக எழுதும்போது காதலன், காதலி ஆகியோரின் பெயர்கள் சுட்டப்படாத மரபை நாம் காணமுடிகிறது.

இயற்கைப் பின்னணி

இலக்கியங்களில் இயற்கை இடம்பெறுவதைக் குறித்துத் தமிழ்க்காதல் என்னும் நூலில் "தமிழர்கள் இயற்கையை இயற்கைக்காக இயற்கையாகக் காதலித்தவர் அல்லர்; வேறொன்றும் நோக்காது அழகு நோக்கியே அதன் பூப்பிலும் பொலிவிலும் வனப்பிலும் ஈடுபட்டு அகமகிழ்ந்தார் அல்லர். தமிழர் இயற்கையின் பாவை அல்லர். இயற்கை தமிழரின் எண்ணப்பாவை; வாழ்க்கைக் கருவி", என 'மக்களின் முதன்மையும் இயற்கையின் துணைமையும்' என்னும் தலைப்பில் மூதறிஞர் வ. சுப.மாணிக்கனார் எழுதுவதை எண்ணிப்பார்க்கும்போது சங்கப்பனுவல்கள் இயற்கைக்கு அளித்துள்ள சிறப்பிடம் புலனாகும். சங்க அகப்பாடல்கள் இயற்கைக்கு ஏற்றம் தருபவை. இயற்கைப் பின்னணியைக் துணைமையும் கொண்டவை. இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு தமிழர்க்கு உரியது என்னும் காரணத்தால் அகப்பாடல்களில் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்னும் பொருண்மைகள் இயற்கைப்புனைவுக்கு உதவும் வகையில் அமைகின்றன. சங்க அகப்பாடல்களைப் போன்றே மன்யோசுப்பாடல்களும் இயற்கைப் பின்னணியை விவரிக்கின்றன. இவ்விவரணை பலவாறு அமைகின்றது.

"சங்க இலக்கியப்பாடல்களின் தொகுப்பு நிலையிலே மன்யோசு அகப்பாடல்களையும் வகுத்துக் கொண்டால், தமிழ்மொழியிலே மன்யோசுப்பாடல்களையும் விளங்கிக்கொள்வது எளிதாயிருக்கும்.

அகப்பொருள் மரபுநிலையிலே சங்கப்பாடல்களுக்கு வகுக்கப்பட்டுள்ள திணை துறை விளக்கங்கள் மன்யோசுக் காதல் பாடல்களுக்கும் பொருந்துவனவாயுள்ளன. நேரடி அமைப்புநிலையிலே மன்யோசுப் பாடல்களுக்கு அவற்றைப் பொருத்திப் பார்க்காமல் தொகுப்பு நிலையிலே முக்கியமான பொருள்நிலைப் பின்னணியில் மன்யோசுப்பாடல்களை வகைப்பாடு செய்துகொள்ளமுடியும்" என்று மனோன்மணி அம்மையார் குறிப்பிடுவதோடு (என்னுரை ப.22) அவர் பன்னிரண்டு தலைப்புகளில் மன்யோசுப்பாடல்களை அணுகலாம் என்றும் விளக்குவது ஒப்பீட்டு ஆய்வை மேலும் எளிமைப்படுத்திவிடுகின்றது. தமிழர்களின் பண்பாட்டுச் சிறப்பை அறிய அகப்பாடல்களின் இயற்கைப்பின்புலம் துணை புரிவதைப்போன்று மன்யோசுப்பாடல்களிலும் இயற்கைப்பின்னணி அமைகின்றது.

உவமைகள் வழியே இயற்கைப் பின்னணி

புலவர்பெருமக்கள் தலைவியின் எழில்நலத்துக்கு வளம்மிக்க ஊர்களை / நகரங்களை உவமைகூறிப் பாராட்டும் போக்கினைச் சங்க இலக்கியங்கள் பலவற்றிலும் காண்கிறாம்.

“செங்கோற்குட்டுவன் தொண்டியன்ன எற்கண்டு”

“துறைகெழு தொண்டியன்ன இவள் நலனே”

எனவும்(அம்மூவனார் ஐங்குறுநூறு), “குட்டுவன் மாந்தையன்ன எம் குழல் விளங்கு ஆய்நுதல்” (கொல்லிக்கண்ணனார், குறுந்தொகை) எனவும் வரும் உவமைகளைச் சான்றாகக் கூறலாம். ஐவகை நிலத்துக்கும் உரிய கருப்பொருள்களில் ஒன்று ஊர் என்பது வெளிப்படை. வளமிக்க ஊர்கள் மக்கள் வாழ்வைப் பல்லாற்றானும் வளப்படுத்துகின்றமை போலத் தலைவியின் எழிலும் எண்ணம், சொல், செயல் எனப் பலவழிகளிலும் தலைவனை இயக்கிச் செழுமைப்படுத்துகின்றது என்னும் கருத்தை உய்த்துணரும் வகையில் இவ்வுவமைகள் இடம்பெறுகின்றன.

மன்யோசுப்பாடல்களில் தலைவியைப் பாராட்டும் தலைவன் இயற்கைப்பொருள்களை உவமையாக்குகிறான். தலைவன் தலைவியை வெண்முத்துக்கு உவமிக்கிறான். ஜப்பானியர் வாழ்வில் முத்து உயரிய இடம்பெற்ற நவமணிகளுள் ஒன்றாகும். ஆகவே முத்து பண்பாட்டு அடையாளமாகப் பல கவிதைகளில் தலைவியையும், அவள்மாட்டுக் கொண்ட காதலின் உயர்வையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் இடம்பெறுகின்றது.

“அயுமி கடல் ஒளிர்முத்துப்போல” (2445)

“வெண்முத்துப்போல, அவளைத் தாங்கி நிற்கும்” (2446)

“வெண்முத்தினையே, கையில் பற்றியது போல்” (2447)

இயற்கையிலும் காட்சி தரும் தலைவி

காதல்வசப்பட்டோர்க்குப் பார்க்கும் பொருளெல்லாம் காதலிக்குக் காதலனாகவோ அல்லது காதலனுக்குக் காதலியாகவோ தெரிவது இயல்பு. நம் முன்னோர்கள் இதனைக் “காண்பவை எல்லாம் அவையே போல” என்றனர். தலைவன் கூற்றாக அமையும் பாடல்களில் காதலனுக்கு இயற்கைத் தோற்றங்களில் தலைவியே தெரிகிறாள். உதி ஆற்றைப் பார்க்கும் தலைவனுக்குத் தலைவியே காட்சியளிக்கிறாள். ஆற்றில் புரளும் வெண் நுரைபோலக் காதலி விரைந்துவந்து என் உள்ளத்திலே இருந்திடுவாள் என்று தலைவன் ஒருவன் கூறுகிறான்(2427). அவனுடைய காதல் ஆழமானது என்பதனை “கரந்த குளம்; உன் ஆழமான காதல்” (2441) என்னும் பாடலில் தெரிவிக்கிறான். ஆறு, குளம், கடல் போன்றவற்றைக் கண்ட தலைவன் சுனையையையும் விட்டுவைக்கவில்லை. தான் தலைவிபால் கொண்ட உறுதியான காதலையும் அது தந்த நலிவையும் எண்ணிக் கவல்கிறான். அவ்வேளையில் தலைவன்

கூற்றாக வரும் பாடலில்,

" மறைந்திருக்கும்

சுனையைப் போன்றதுதான்

கற்பாறை மேலே

கடந்தும் சென்றிடுமே

என் காதலின் நலிவுமே" (2443)

அவனுடைய காதல் உறுதி வெளிப்படுகிறது.

தலைவனின் எல்லையற்ற காதல்

ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களில் தலைவன் தான் கொண்ட காதல் ஆழமானது; உயர்வானது; மாறாதது; தூயது எனப் பலவாறு கூறுகிறான். அவற்றுக்கெல்லாம் முத்தாய்ப்பாகத் தான் கொண்ட காதல் எல்லையற்றது என்பதனை ஒரு தலைவன் கூறுகிறான். வானும் நிலமும் எல்லையற்றுத் திகழ்வதுபோலத் தன்னுடைய காதலுக்கும் எல்லையில்லை என்கிறான்.

" வான் நிலம் என

கூறுவதின் முடிவு

ஒன்று இருப்பின்

இப்போதே எம்முடைய

சந்திப்பும் நின்றிடுமோ" (2419)

இப்பாடலைப் படிக்கையில் குறுந்தொகைத் தலைவி ஒருத்தியின் எல்லையற்ற காதலே மனத்திரையில் நிழலாடுகிறது.

" நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று

நீரினு மாரள வின்றே சாரற்

கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு

பெருந்தே நிழைக்கு நாடனொடு நட்பே"

என்னும் பாடலில் தேவகுலத்தார் என்னும் புலவர் தலைவியின் காதல் மாண்பைச் சித்திரிக்கிறார்.

ஜப்பானியக் காதற்பாடலில் கூற்றுகளும் அகப்பொருள் மரபும்

திணைப்பாடல் மரபை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொல்காப்பியக் கவிதையியல் நெகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றது எனவும், இந்த நெகிழ்ச்சியே கவிதையியலில் பல புதிய பொருள்களை அளிப்பதாகவும், கவிதை கட்டமைக்கும் தன்னிலைகளின் (subject) அடிப்படைக் கூறாகவும் இருப்பதாகக் கருதும் கே.பழனிவேலு "இந்தப் பின்னணி யிலேயே கூற்று எனத் தொல்காப்பியரால் சுட்டப்படும் கவிதையியல், சொல்பவர் கேட்பவர், அகம், புறம், தலைவன், தலைவி என்ற முனைகளுடன் ஒற்றைத் தன்மையுடன் இயங்காமல் பன்முகமாக இயங்குவதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்" (பழனிவேலு, 2011) என்கிறார். பாத்திரங்களின் கூற்றுகளாக இடம்பெறும் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களில் அவர் பாடுபொருள்குறித்துக் கூறுவதாக மேலோட்டமான பார்வையில் தோன்றலாம். ஆனால் ஆழமாகச் சிந்திக்கும்போது ஐவகை நிலத்துக்கும் உரிய உரிப்பொருள்களையும் அவை பிறப்பதற்கு அடிப்படையான நிலைக்களன்களையும் கூறுவதாக அமைகின்றன.

இக்கருத்தை வலியுறுத்தும் வண்ணமே நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் "முதல் கரு உரிப்பொருள்" என்று தொடங்கும் தொல்காப்பிய அகத்திணையியல் மூன்றாம் சூத்திரத்துக்குத் தரும் விளக்கம் வலியுறுத்துகிறது. "முறை சிறந்தன என்பதனால் முதலிற் கருவும் கருவின் உரியும் ஒன்றினொன்று முறையே மேற்சிறப்புடைத்தாம் எனவும், சிறந்தன என்பதனால் சிறவாப்பொருளும் உளவாம் எனவும் பெறும். அகப்பாட்டுகளில் உரிப்பொருளே தலையாயது என்பதுவும் அதற்கு முதலும் கருவும் சிறப்பு உதவுந்துணையாகச் சார்ந்து வரும் பொருள்களாம் என்பதும் வெளிப்படை" (பழனிவேலு, 2011) என்று விளக்கம் அளித்துள்ளார். இதனை அடிப்படையாகக்கொண்டு மன்யோசுப்பாடல்களில் இடம்பெறும்

தலைவன், தலைவி கூற்றுகளை ஆராய்வதற்கு இடமுண்டு.

ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட நூறு பாடல்களுள் 71 பாடல்கள் தலைவன் கூற்றாக அமைந்தவை. நூலாசிரியர் ஆண் கூற்று தலைவன் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும் அகப்பொருள் மரபுப்படி இக்கட்டுரையாளர் தலைவன் என்றே குறிப்பிடுகிறார். தலைமகன் கூற்றில் தலைவியைக் கண்டதும் ஏற்படும் காதல் உணர்வு, அக்காதல் உணர்வு அவன் உள்ளத்தில் கரந்திருப்பது, காதலியை நேரில் காணவேண்டும் என்ற ஏக்கம், தலைவன் மாட்டு உள்ள ஒருதலைக்காதல் எனப்படும் கைக்கிளை, பொருந்தாக்காமம் எனப்படும் பெருந்திணை, ஆண்மகனிடம் உள்ள பிறன்மனை நயப்பு, காதலியைப் பிரிந்திருக்கும் காதலன் அடையும் பிரிவுத்துன்பம், காதலியைக் காண்பதற்குக் காதலன் கடந்துவரும் வழியில் உள்ள இன்னல்கள், அவற்றை எதிர்கொண்டு காதலியைக் காணும் வலுவான மனஉணர்வு, காதலியிடம் தூது விடுக்க யாரும் இல்லையே என்று வருந்தும் ஆழமான காதல், காதலால் ஏற்படும் அலர்குறித்து வருத்தம், காதலன் காதலினால் நலியும் தன் உயிரைக்காக்கக் கடவுளிடம் வழிபாடு செய்யும் ஆழ்ந்த காதலுணர்வு, காதலன் தன் காதலின் உயர்வை எண்ணித் தலைவன் கொள்ளும் பெருமிதம், தன் காதலில் தலைவன் கொண்ட உறுதிப்பாடு, காதலில் தலைவன் கொண்டுள்ள பொறுமை எனப் பல உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகத் தலைவன் கூற்றுகள் அமைந்துள்ளன.

சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் அகப்பொருள் மரபில் தலைவன் கூற்றாக அமையும் பாடல்கள் அனைத்தும் உரிப்பொருள் என்ற நிலையில் காதலனின் உணர்வுகளையே பேசுகின்றன. நிலமும் பொழுதும் ஆகிய முதற்பொருளும், கருப்பொருளும் இந்த உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் பின்புலங்களாக அமைக்கின்றன. மற்றொரு வகையில் சொல்வதானால் உரிப்பொருளாகிய ஒழுக்கத்தைச் சித்திரிப்பதற்கு முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் உதவுகின்றன எனலாம். சங்க அகப்பாடல்களைப் போல ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களும் காதலர்களின் உணர்வுகளை முதன்மைப்படுத்திப் பேசுகின்றன. இயற்கை இவ்வுணர்வுகளுக்கு முதலிடம் தருகிறது.

தலைவன் கூற்றில் ஐவகை நிலங்கள்

ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட நூறு பாடல்களில் ஐவகை நிலங்களில் மூன்றினைப்பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் மலைகளைப் பற்றியும், சுனைகளைப் பற்றியும் வரும் குறிப்புகளைக் கொண்டு நம் அகப்பொருள் மரபுப்படி குறிஞ்சி நிலத்தையும், கடலைப் பற்றிய குறிப்புகளைக் கொண்டு நெய்தல் நிலத்தையும், ஆறுகளைப் பற்றிய குறிப்புகளைக் கொண்டு மருதநிலத்தையும் ஒப்பிட்டுக் கூறுவதில் தவறு இருக்க முடியாது.

தலைவன் கூற்றில் பொழுதுகண்டிரங்கல்

தலைவன் கூற்றுப் பாடல்கள் தலைவனின் ஆழமான காதலை வெளிப்படுத்துவது ஜப்பானியக் காதற்பாடலின் சிறப்பு அம்சம் என்று சொல்லும் அளவுக்குப் பல பாடல்கள் உள்ளன. காதலர்க்கு மாலைப்பொழுது துன்பம் தருவதனைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பலபடப் பேசுகின்றன. குறிப்பாகத் திருக்குறள் மாலைப்பொழுதை மருள்மாலை, பைதல்மாலை, துன்பம் வளர வரும் மாலை என அடைகொடுப்பதோடு அது தரும் துன்பத்தை கொலைக்களத்து ஏதிலர் போலத் துன்பம் தரும் என்றும், உயிர் உண்ணும் மாலை என்றும் வருணிக்கிறது. குறுந்தொகை(46) “புன்கண் மாலையும் புலம்பும்” எனவும் , நற்றிணை (89) “புன்கண் மாலையும் புலம்பு முந்துறுத்தே” எனவும் மாலைப்பொழுது தலைவிக்குத் தரும் துன்பத்தை விவரிக்கின்றன. பொழுது கண்டிரங்கல் என்னும் கோணத்தில் சங்க இலக்கியத் தலைவி அனுபவிக்கும் வேதனையை ஜப்பானியக் காதற்பாடல் தலைவன் அனுபவிப்பதாகக் காட்டியுள்ளது. மற்ற நேரங்களில் தலைவியின் பிரிவை

ஆற்றியிருந்தாலும் துன்பத்தைத் தரும் மாலைப்பொழுதை அவனால் எதிர்கொள்ள இயலவில்லை. இதனைக் கீழ்வரும் பாடல் கூறுகிறது.

“ எந்த வேளையும்

காதல் நலிவுதானே

அவ்வாறெனினும்

மாலை வந்திடும்போது

மேலும் துன்பமாகுதே” (2373)

காதலர்களிடையே பிரிவுத்துன்பம் தரும் வேதனையைத் திரையிசைக்கவிஞர் கண்ணதாசன் எளிய முறையில்

“ இங்கு நீயொரு பாதி ; நானொரு பாதி

இதில் யார்பிரிந்தாலும் வேதனைபாதி” எனப் பாடியுள்ளதை நாம் நினைத்துப்பார்க்கிறோம் !

காதலியின் பிரிவைத் தாங்கும் உள்ளமுடைய வல்லாண்மகனைப் போலத் தான் வலிய உள்ளம் உடையவன் இல்லை என்கிறான் ஒரு தலைவன். இரவுபகல் யாரோடும் பேசாமல் நலிவுறும் மற்றொரு காதலன் வல்லாண்மகனைப் போலக் கனிந்த உள்ளம் தனக்கு இல்லையே என்று கவல்கிறான்.காதல்துன்பத்தால் இறந்திடுவேன் போலும் என்கிறான் மனவலிமை இல்லாத பிறிதொரு காதலன். மொழிபெயர்ப்பாளர் இதனை மனவலிமையற்ற ஆணின் புலம்பல் என்கிறார். சங்கஇலக்கியங்களில் பொருள்வயிற்பிரியும் தலைவனை எண்ணித் தலைவி கவல்வதோடு இதனோடு ஒப்பிடலாம்.

“செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்

வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை”

என்னும் திருக்குறள் காட்டும் தலைவியின் மனநிலையை ஜப்பானியக் காதற்பாடலின் தலைவனிடம் காண்கிறோம். காதலியைக் காணாவிட்டால் உயிர்வாழேன் என எண்ணும் தலைவனின் நிலையைக் குறுந்தொகைத் தலைவி ஒருத்தியின் நிலையோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கலாம். வாயிலோன் தேவனார் என்னும் புலவர் தலைவியின் நிலையை,

“ --------------------------------------

வாரார் போல்வர்நங் காதலர்

வாழேன் போல்வர்நங் காதலர்

வாழேன் போல்வ தோழி யானே”

எனக் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

தலைவன் கூற்றில் வாழ்க்கை விளக்கம்

பொதுவாக இலக்கியங்கள் ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டு விளக்கங்களாகத்திகழும் பான்மை உடையவை. சான்றாகச் சங்கத்தமிழர் வாழ்வியலையும் பண்பாட்டையும் சங்க இலக்கியங்கள் பிரதிபலிப்பது போன்று ஜப்பானியக் காதற்பாடல்கள் ஜப்பானியர் வாழ்வியலையும் பண்பாட்டுக்கூறுகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன.

ஜப்பானியர் கிராமப்புறங்களில் புதுக்குடில் அமைக்கும்போது சிறுமூங்கிற்கொடியால் வேலியிடுவர். அவ்வாறு வேலியிட வேரல் வெட்டிட வரும் வேரலொத்த எழிற்குறுமகளைத் தலைவன் கண்டு காதல் கொள்கிறான் (2351). மற்றொரு பாடலில் எழிற்குறுமகள் அணிந்துள்ள தொடிகள் மின்னுகின்றன. தலைவனும் மணியைப்போல ஒளிரும் அழகுடையவனாக உள்ளான் என்று கூறுகிறது மற்றொரு பாடல் (2352). வாழிடம் பற்றிய குறிப்பும் ஜப்பானியர் பழக்கவழக்கமும் இடம்பெறுகின்றன. இவண் குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்றில் கொடிமூங்கில்கொண்டு வேலி அமைக்கும் வழக்கம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.

காதல் தூது அனுப்புதல்

ஜப்பானியக் காதலர்கள் தூது அனுப்பும் வழக்கமுடையவர்கள் என்னும் செய்தியும் மன்யோசுப்பாடல் ஒன்றில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. காதலன் ஒருவன் காதலியின் பிரிவு தாளாமல் அவளிடம்

தூது அனுப்பக்கூட ஆளில்லை என்று வேதனைப்படுகிறான்(2388). தொல்காப்பியர் கூறும் தூதின் தமிழின் அகப்பொருள் மரபு, தூது என்பது தனியோர் இலக்கியவகையாக வளர்வதற்குத் தளம் அமைத்ததை இவண் எண்ணிப்பார்ப்பது பொருத்தமாகும். பொருள்வயிற்பிரிந்த கணவன் நாடு திரும்புமுன் மனைவிக்குத் தூது அனுப்பும் வழக்கமும் ஜப்பானியரிடையே இருந்துள்ளது (2384).

காதலர் நீராடும் மரபு

ஜப்பானியக் காதலன் ஒருவன் காதலி மீது அதீத அன்புகொண்டு அவள் நீண்ட வாழ்நாள் பெறவேண்டும் என்பதற்காக ஆற்றில் நீராடுவதாகக் கூறுகிறான்.

" தமகுசெயின்

தண்ணிய ஆற்றினிலே

நான் நீராடுவேன்

நீண்ட வாழ்நாளைப் பெறும்

என் காதலிக்காகவே"

தைந்நீராடல் என்னும் வழக்கம் பெண்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டமை குறித்த பதிவுகள் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ளன. சங்க காலத்தில் பெண்களுக்குரிய நீராடல் என்னும் பழக்கத்தை ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களில் காதலன் கைக்கொள்கிறான். ஜப்பானிய மரபில் காதல் உணர்வு காரணமாக மேற்கொள்ளப்படும் செயல்களில் இன்னின்னவை ஆணுக்குரியவை, இன்னின்னவை பெண்ணுக்குரியவை என்று பகுத்துப்பார்க்காத நிலை இருந்திருக்கலாம் அல்லது காதலுணர்வு மேலோங்கிய நிலையில் பெண்ணுக்குரியவற்றை ஆண் செய்திருக்கலாம்.

காதலுக்காக வழிபாடு

வேலன்வெறியாட்டு குறிஞ்சி நிலத்துக்கு உரிய தமிழர் பண்பாடு.சங்க இலக்கியங்களில் தலைவி காதல்நோயால் உடல்மெலிவது அறியாத செவிலித்தாய் உண்மைக்காரணம் அறியாதவளாய் இவ்வுடல்மெலிவு முருகனால் வந்தது என்று எண்ணி முருகனுக்குப் பூசை செய்ய முடிவெடுக்கிறாள். இப்பூசை நடுயாமத்தில் வீட்டில் நல்லதோர் இடத்தில் நடத்தப்படுகிறது. முருகபூசாரி வேலனாக ஆவேசக் கூத்தாடிக் கழற்சிக்காய்கொண்டு நோயின் காரணத்தைக் கூறுவது வழக்கம். இதனை வேலன்வெறியாட்டு எனச் சங்கஇலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. தமிழரிடையே காதலுக்காக நடைபெற்ற இந்த வழிபாடு போன்று ஜப்பானியரிடையேயும் காதலருக்காக வழிபாடு செய்யும் வழக்கம் இருந்துள்ளது என்பதைத் தலைவன் கூற்றுப்பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஆயிரம் மலைகளை நொறுக்கும் ஆற்றல் படைத்த கடவுளிடம் உயிரைக் காக்கும்படி வேண்டி வழிபடும் மரபு இருந்ததை ஒரு தலைவன் கூற்று கூறுகிறது (2416).

மரத்தையும் கடவுளாகக் காணும் மரபு

தமிழர்கள் சில மரங்களைத் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த மரங்களாகக் கருதி வணங்கும் வழக்கம் கொண்டவர்கள். சங்க இலக்கியங்களில் இதற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. வேங்கை மரம் முருகனுக்குரியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பின்னர் காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களால் ஒவ்வோர் ஆலயத்திலும் தலவிருட்சம் என்ற பெயரில் மரங்களை வழிபடும்போக்கும் தமிழரிடையே இருந்துள்ளது. வேங்கைமரம்,அரசமரம்,வேப்பமரம், நெல்லிமரம் போன்றவை இன்றளவும் தெய்வத்தன்மை கொண்டவையாகப் போற்றப்படுகின்றன. இன்றும் சில பகுதிகளில் நெல்லிமரக் கல்யாணம் என்ற சடங்குகூட நடத்தப்படுகிறது.

தமிழர்களைப் போல ஜப்பானியரிடையேயும் மரத்தைக் கடவுளாகக் காணும் மரபு உள்ளது. இதற்குச் சான்றாக அமைகிறது தலைவன் கூற்று.புருமலையில் உள்ள இசனாகாமி என்பது சிறப்பு வழிபாட்டுத்தலம் . அங்கே உள்ள கடவுள் மரம் சுகி எனப்படும். தன காதலின் உயர்வைக் கூறவந்த தலைவன் இத்தகு கடவுள்மரம் போலத் தன் காதல்

திகழ்வதாகக் கூறுகிறான். மனவுறுதிகொண்ட தெய்வீகக்காதலனை இப்பாடலில் சந்திக்கிறோம்.

" இசொ கடவுள்

புரு கடவுள் சுகி

போல இருக்கும்

காதலையும்தான் நானே

மீண்டும் மீண்டும் செய்யுமோ "(2417)

காதல் நிறைவேற வழிபாடு செய்வது ஜப்பானிய மரபு என்பதை முன்னர்க் கண்டோம். கீழ்வரும் பாடலில் நீரின்மேல் எழுதிக் காதல் நிறைவேற வழிபாடு செய்யப்போகும் காதலனைக் காணவிருக்கிறோம்.

"நீரின் மேற்புறம்

எண் எழுதுவதுபோல்

எனது உயிர்

காதலியைச் சேரவே

வழிபாடு செய்திடுமே " (2433)

நீர்மேல் எழுத்து என்பது தமிழில் எளிதில் அழிந்துவிடும் தன்மையையும், நிலையாமையையும் குறிக்கிறது. ஆயின் ஜப்பானியர்கள் நீரின் மேல் எண் எழுதுவது போல் எனது உயிர் என்று கொண்டுகூட்டிப் பொருள்கொண்டால் காதலின் நலிவுகாரணமாகக் காதலன் உயிரிழத்தல் கூடும் என்ற பொருள் கொள்ளமுடிகிறது. அவ்வாறு உயிர் தன்னைவிட்டு நீங்கிடாமல் காதலியைச் சேரவேண்டும் என்று இறைவனை வழிபடுகிறான் தலைவன். நினைப்பது நிறைவேறவேண்டும் என்பதற்காகக் கூடலிழைத்தல் என்னும் மரபு தமிழகத்தில் நிலவியதைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுவதை இவண் நினைத்துப் பார்க்கலாம். சமீபத்தில் இக்கட்டுரையாளர் துருக்கி சென்றபோது அங்கும் கூடலிழைக்கும் இப்பழக்கம் உள்ளதைக் கண்டு வியந்தார்.

மடைபோடும் வழக்கும் வழிபாடும்

தெய்வ வழிபாட்டின்போது தெய்வத்திற்கு மடைகொடுக்கும் வழக்கம் தமிழர்களிடையே இருந்துவந்துள்ளது என்பதைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பதிவுசெய்துள்ளன. தமிழர்களின் பண்பாட்டில் ஒரு கூறாக வழிபாடு சார்ந்த பழக்கவழக்கங்கள் உள்ளதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஜப்பானியரிடையேயும் தாம் விரும்பியதைப் பெறத் தெய்வத்திற்கு மடைபோடும் வழக்கு இருந்துள்ளது என்பதைத் தலைவன் கூற்றாக அமைந்துள்ள பாடல் ஒன்று கூறுகிறது. தொலைவிலே இருக்கின்ற தன் காதலியைக் கனவிலே காண விரும்பித் தெய்வத்திற்கு மடை கொடுத்து வழிபட விழைகிறான். ஆயின் எத்தெய்வத்திற்கு மடை கொடுப்பது என்று புரியாததால் அவன் கவல்கிறான். காதலியைக் கனவிலே காண்பதற்கே தெய்வத்தின் உதவியை நாடுகிறான் காதலன் என்றால், காதலி பெறற்கரிய சிறப்புடையவள் என்னும் கருத்து உட்பொருளாக அமைந்துள்ளது.

"எவ்வகையான

பெயர்கொண்ட கடவுள்

மடைசெய்திட

நான் எண்ணும் காதலியைக்

கனவிலே காணவே" (2418)

தலைவன் கூற்றில் ஜப்பானியரின் நம்பிக்கைகள்

ஓரினம் "வாழ்வுபற்றிக் கொண்டுள்ள கொள்கைகள் மக்களினம், உலகம் , கடவுள் முதலியவை குறித்துக் கொண்டுள்ள கருத்து ஆகியவற்றின் துணைகொண்டு மதிப்பிடப்படுவதாகும்.மாறிவரும் நிலைக்குத் தக அமையும் உடை, சொல், எண்ணம்,பழக்கம் முதலியவைபற்றி மதிப்பிடுவதற்கு உரியதன்று" எனப் பண்பாட்டிற்கு விளக்கம் தருகிறார் மாத்யூ ஆர்னால்டு(சி.இலக்குவனார் 2011). இந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில் சங்ககாலத் தமிழினத்தையும் பழங்கால ஜப்பானிய இனத்தையும் ஒப்பிடுவதன் மூலம் இரண்டு இனத்துக்கும் பொதுவான நம்பிக்கைகள்,

பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றை அடையாளம் காணமுடியும். தமிழர்களின் அக வாழ்வு / காதல் வாழ்வு களவு , கற்பு என்னும் இரு நிலைகளைக் கொண்டிருந்ததுபோன்று ஜப்பானியர்களிடையேயும் திருமணத்துக்கு முந்திய காதல் வாழ்வும், திருமணத்துக்குப் பிந்திய காதல்வாழ்வும் உள்ளமை ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களில் பேசப்படுகின்றன. இவற்றின்வழி அவர்களின் நம்பிக்கைகள் சில புலனாகின்றன.

தமிழர்கள் சகுனம் என்று சொல்வதைப்போல ஜப்பானியர்களும் சில சகுனங்களை நம்பினார்கள். பல்லி சொல்லுதல், காகம் கரைதல், பெண்களுக்கு இடக்கண் துடிப்பது நல்ல சகுனம்; வலக்கண் துடிப்பது தீய சகுனம் போன்ற நம்பிக்கைகள் இருந்ததைச் சங்க இலக்கியங்கள் பதிவிட்டுள்ளன. காதலன் காதலியைச் சந்திக்க முடியாமல் ஏங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது அவனுடைய கீழாடை தானாகவே நெகிழ்கிறது. இதனை நல்ல சகுனமாகக் கருதினர் ஜப்பானியர்கள் என்பதைக் கீழ்வரும்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

“ உன் காதலினால்

கவலையுற்றிடலே

கொடுமையாகும்

என் கீழாடை நெகிழ

கை பற்றி இருக்குமே” (2409)

இந்தச் சகுனம்பற்றி 2413 என்ற எண் கொண்ட பாடலும் பதிவு செய்கிறது. இச்சகுனத்தைப் பிறரிடம் கூறாமல் மறைத்துவைக்க விரும்புகிறான் காதலன் என்பது “மாந்தரும் அறியார்” என்னும் தொடரால் அறியக்கிடக்கிறது.

ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களில் கற்பு வாழ்க்கை

சங்க இலக்கியங்களில் தலைவி திருமணமானபின் இல்லறம் நடத்தும் அழகைக் கண்டு செவிலித்தாய் மகிழ்வதாகப் பாடல்கள் உள்ளன. பிறந்த வீட்டில் செல்வச்செழிப்போடு வாழ்ந்தவள் திருமணத்துக்குப்பின் தலைவனோடு வாழும் எளிய வாழ்வில் மகிழ்கிறாள். “ஒன்றன் கூறாடை உடுப்பரே ஆயினும் ,ஒன்றினார் வாழக்கையே வாழ்க்கை “ என்னும் மனநிலை கொண்ட தலைவியைச் சங்க இலக்கியம் காட்டும்.

ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களில் தலைவியின் மேனியைத் தழுவியபடித் துயின்ற நினைவை அவளைப் பிரிந்திருக்கும் சமயத்தில் நினைவுகூர்கிறான் தலைவன். மேனியைத் தழுவியபடி உறங்குவது வெளிப்படையாகவே சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் மணம் புரிந்தவர்கள் என்பதை அறியலாம். மற்றொரு பாடலில் “போர்வையில் ஒன்றாய் உறங்கும் உறங்கும் மகள் என்னையும் மறந்திடுவாளோ” (2410) என்று திருமணமான தலைவியை எண்ணிக் கவல்கிறான் தலைவன்.

“ செந்நிறமேனி

தழுவிடாதே நானும்

உறங்கிடினும்

உள்ளத்தின் உள்ளேயும் உன்

நினைவே தழுவிடும்”(2399)

மற்றொரு பாடலில் அழகிய மனையாளைப் பிரிந்த தலைவன் ஒருவன் தன பிரிவுத்துயரத்தை இயற்கையோடு இணைத்துக் கூறுகிறான். இருவரும் மனத்தால் இணைந்துள்ளார்கள். ஆயின் உடலால் பிரிந்திருக்கிறார்கள். பிரித்தது இயற்கைதான் என மிக அழகிய முறையில் பிரிவை வெளிக்காட்டும் இப்பாடல் நயமுடையது.

“ நிலவைக் காணின்

நாடுகள் ஒன்றாயிடும்

மலை பிரிக்க

அழகிய மனையாள்

பிரிந்திருக்கின்றாளே”(2420)

இப்பாடலை எண்ணும்போது “அன்று வந்ததும் இதே நிலா; இன்று வந்ததும் அதே நிலா; என்றும் உள்ளது ஒரே நிலா;

இருவர் கண்ணுக்கும் ஒரே நிலா” என்னும் பழைய திரைப்படப் பாடலொன்று இக்கட்டுரையாளருக்கு நினைவில் எழுந்தது. அதனை இவண் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது பொருந்தும்.

ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களில் பிரிவுத்துன்பம்

சங்கஇலக்கியங்களில் காதலர்களின் பிரிவுத்துயரத்தைப் பேசும் பாலைத்திணையை அன்புப்பாலை என்றும், துன்பத்தின் இன்பமே கவிதைக்கும் கற்பார்க்கும் சுவைக்கும் என்றும்,இப்பாலைப்பாடல்கள் இல்லாவிட்டால் கற்பிலக்கியம் அணை யிலிருந்து வந்த ஆற்றொழுக்குப்போல உணர்ச்சி வெள்ளமும் வேகமும் இன்றித் தோன்றும் என்றும் மூதறிஞர் வ.சுப. மா கூறுவது (வ.சுப.மா.1962) எவ்வளவு பொருத்தம்! காதல் துன்பத்தால் தலைவி உடல் மெலிவதாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூற ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களில் காதலன் உடல்மெலிவதாகக் கூறுகின்றன. மணியின் ஒளியைப்போல் தோன்றும் எழிற்குறுமகளால் “ காலைக்கதிர்போல் என் உடல் மெலிந்திடும்” (2394)என்று தலைவன் கூறுகிறான். காதலியின் நினைவுகள் அவனுடைய உறுதியான உள்ளத்தையும் நலிவுறச் செய்கின்றன (2400).காதல்பிரிவு காதலனை வாழ்க்கை நிலையாமைபற்றி எண்ணச்செய்கிறது.

“ அரைப்பட்டிகை

உறக்கத்தில் அவிழ்க்கும்

இரவெனினும்

நிலைக்காத உயிரே

காதலில் நலியுமோ” (2406)

சங்க இலக்கியத் தலைவி ஒருத்தி ”நீயாகியர் என் கணவனை; யானாகியர் நின் நெஞ்சு நேர்பவளே” என்று கூறுவதைப் போல ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களில் ஒரு தலைவன் தலைவி மீது கொண்டுள்ள அன்பால்” ஆயிரச் சுழல் ஆற்றையே கடந்து அவளைச் சந்திக்காவிடினுமே “ என்றும் நீ என் மனைவி” என்று கூறுவதை நினைவுபடுத்துகிறது.

அலர் தூற்றும் மரபு

தமிழ் அகப்பொருள் மரபுப்படி களவிலும் கற்பிலும் ஊரார்க்கு இடமுண்டு என்பதைத் தொல்காப்பிய நூற்பா (1107) கூறுகிறது. ஊரார் எனப் பொதுப்படையாகச் சொல்லப்பட்டாலும் பெண்களையே குறிக்கிறது. அன்று முதல் இன்று வரை அடுத்தவர் வீட்டுச் செய்திகளை அறிஞர் வ.சுப .மா குறிப்பிடுவதுபோல “அடுக்களைப் புகைபோல நுழைந்து காணும் ஆசையும், கூடியிருந்து முணுமுணுத்துப் பேசும் துணிவும் எப்படியோ பெண் சமுதாயத்துக்குப் பிறவிக்குணம் போல் அமைந்துவிட்டன”. ஆகவே நற்றிணை கூறியாங்கு ”அம்பல் மூதூர் அலர்வாய்ப் பெண்டிர்” அலர் தூற்றும் பழக்கத்தால் நன்மைகளை விளைவித்துள்ளனர். அலர் தூற்றும் மரபு களவு என்னும் கைகோள் கற்பு என்னும் கைகோளாக மலர வாய்ப்பளித்துள்ளது.

ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களிலும் அலர் தூற்றும் மரபு குறித்த செய்திகள் தலைவன் கூற்றுப்பாடல்களின் வழி அறியக்கிடக்கின்றன. ஆனால் தமிழ்ப் பெண்களைப்போல ஜப்பானியப்பெண்கள் அலர் தூற்றினார்கள் என்று குறிப்பாகச் சொல்லப்படவில்லை. ஆயினும் உலகெங்கும் பெண்கள் அடுத்தவர் பற்றிய செய்திகளைத் தெரிந்துகொள்வதில் நாட்டம் அதிகம் உடையவர் என்னும் பொதுப்பண்பு காரணமாக ஜப்பானியப் பெண்களும் அலர் தூற்றியதாகக் கொள்ளலாம். இந்த அலர் பரவினால் தான் அழகியென நினைக்கும் காதலி இறந்துவிடுவாள் எனவும் (2355) தலைவியின் மனத்தை நோகடிக்கும் எனவும் தலைவன் கவல்கிறான் (2397). மற்றொரு பாடலில்(2438) தலைவன், மாந்தர் அலர் குறுகிய காலத்துக்குத் தான்; புணையைத் தள்ளிச் செல்லும் கடலது ஆழம் போல நீண்ட காலமாகவே நினைத்துக்கொண்டிருப்பதாகப் பதிவுசெய்கிறான். காதல் துன்பத்தால் வாடும் தலைவனை அயுமிகடல் இரைகின்ற

தீவுமலைபோல் பரவும் அலர் மேலும் வாட்டுகின்றது(2439).

விதவிதமான காதலைப் பேசும் ஜப்பானியக் காதற்பாடல்கள்

சங்கப்பனுவல்களில் தலைவனின் காதலை விடவும் தலைவியின் காதல்தீவிரம் அதிகம் பேசப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஜப்பானியக் காதற்பாடல்கள் நூறில் தலைவியைக் காட்டிலும் தலைவனின் காதல்தீவிரம் அதிகம் பேசப்பட்டுள்ளது வியப்பைத் தருகிறது. உளவியல் அடிப்படையில் சிந்திக்கவேண்டிய கருத்தாகவும் அமைந்துள்ளது. தமிழ் அகப்பொருள் மரபுப்படி பாலினது ஆணையால் தோன்றுவது காதலுணர்வு என்பதை நாம் அறிவோம். ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களில் விதவிதமான அவளின் காதலர்கள் இடம்பெறுகிறார்கள். வழியில் பார்த்த பெண்ணைக் காதலிக்கிறான் ஒருவன்(2393). மற்றொருவன் பெண்ணைச் சந்திக்கமுடியாது எனத் தெரிந்த பின்னரும் அவளை விரும்புகிறான். தன் காதலில் உறுதியாகவும் இருக்கிறான் (2383).

காதலியைச் சந்திக்க வாய்ப்பில்லாததால் வீட்டைத் தூர நின்று நோக்கினாலே போதும் என்கிறான் பிறிதொரு காதலன்(2402). தன் காதல் காதலியால் உணரப்படாததால் வெறுப்புக் கொள்கிறான் ஒருவன்.அவள் தனது வீட்டைக் கடந்து செல்லும் போது தன்னைக் காணவோ பேசவோ முயலவில்லை. ஆயின்தான் கொண்டிருப்பது ஒருதலைக் காதல் என்பதை உணராது இறந்துவிடுவதாகக் கூறுகிறான் ஒரு தலைவன் (2401). உள்ளம் நிறைந்த காதலால் எங்கே போகிறோம் என்ற நினைப்பின்றி மலையையும் ஆற்றையும் கடந்து தன்னை மறந்த நிலையில் இயங்குகிறான் பிறிதொரு தலைவன் (2414). வழியிடைத் துன்பத்தையும் பொருட்படுத்தாத தீவிரக் காதலனையும் (2425); காதலியைச் சந்திக்கும் வேகத்தில் ஆற்றுநீரை எண்ணிப்பார்க்காமல் ஆடையின் கரை நனைய வந்த தீவிரக் காதலனையும் (2429) தொலைவில் கண்ட பெண் மீது விருப்பம் கொண்ட காதலன்(2451); பிறன்மனைவி எனத் தெரிந்தும் அவளைக் காதலிக்கும் பேதைமைமிக்க காதலன் எனப் பலவிதக் காதலர்களை ஜப்பானியக் காதற்பாடல்கள் படம்பிடிக்கின்றன. இவற்றை நோக்கும்போது காதல் என்பது ஒரு மனநிலை என்றும் "காதல் அடைதல் உயிர் இயற்கை; அது கட்டில் அகப்படும் தன்மையதோ" என்றும் எண்ணவேண்டியுள்ளது.

தலைவி கூற்றுப் பாடல்களும் அகப்பொருள் மரபும்

ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களில் தலைவி கூற்றுப்பாடல்களாக அமைந்தவை 29 பாடல்களாகும். இவற்றுள் இரவுக்குறி குறித்த பாடல்கள் சங்கப்பனுவல்களை நினைவூட்டுகின்றன. காதலனின் வருகைக்காகக் காத்திருக்கும் காதலி இரவில் தன்னைச் சந்திக்க வருபவன் நாளையும் வருவானோ என்று ஐயுறுகிறாள். அமளியில் கிடக்கும் அவனுடைய அரைப்பட்டிகையில் ஒரு நூலை எடுத்துப் பாதுகாக்க விரும்புகிறாள் (2356). இரவில் வந்துபோகும் நடைமுறை ஜப்பானியர் வாழ்வின் நடைமுறைகளில் இருந்துள்ளது என்பதைப் பெண்மொழியில் பதிவு செய்துள்ளது இப்பாடல்.ஜப்பானியர் திருமண நடைமுறையில் ஆண் இரவில் மட்டும் பெண்வீடு வந்துபோகும் வழக்கம் இருந்துள்ளது என்கிறார் மொழிபெயர்ப்பாளர். மற்றொரு பாடலில் இரவில் தலைவியைச் சந்திக்க வரும் தலைவன் காலையில் திரும்பிச்செல்லும் வழக்கம் கூறப்படுகிறது.

" காலை கடை செல்

உனது ஆடைக்கரை

நனையும் பனிவயல்

விரைவாய் எழு

நானும் வெளியே வந்து

ஆடை நனைத்திடவே"

இப்பாடலில் பனிவயல் என்னும் நிலமும் காலை என்னும் சிறுபொழுதும் கூறப்படுகின்றன. இதனைப் பாடியவர்

ஒரு பெண் கவிஞராக இருக்கவேண்டும் என்கிறார் மொழிபெயர்ப்பாளர்.

சங்கப்பனுவல்களில் இரவுக்குறி வந்து செல்லும் தலைவனைத் தலைவி சந்திக்க விடாமல் தாய் இற்செரிக்கும் வழக்கம் இருந்ததைப்போல ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களிலும் இற்செறிப்புக் குறித்த செய்தி இடம்பெற்றுள்ளது (2360); (2424). பெண்ணின் ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பைப் பெற்றோர் ஏற்ற ஜப்பானியப் பண்பாட்டை விளக்குகிறது. களவில் காதலியைக் காண வந்துபோகும் நிலையைக் காதலி கற்பனை செய்து பார்க்குமுணர்வைக் கீழ்வரும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது.

" மணி இணைந்த

மூங்கிற்படலின் கீழே

வந்து நீ போகவேண்டும்

தளர்முலையாள்

அன்னையும் என்னைக் கேட்பின்

காற்று வீசியதென்பேன்" (2364).

இரவுக்குறி வந்து செல்லும் தலைவனைப் பாதுகாக்க என்னும் தலைவியையும் ஜப்பானியக்காதற்பாடல்கள் காட்டத்தவறவில்லை. இரவில் தலைவன் வரும் வழியில் உள்ள குன்றைச்சுற்றிச் செல்லும் பாதையில் எப்போதும் மக்கள் பலரும் கடந்து செல்வதால் தலைவனை வேறு வழியில் வரச்சொல்கிறாள் தலைவி (2363).

தலைவனின் வருகைக்காகக் காத்திருக்கும் தலைவி தன்னைச்சந்திக்க வரும் வழியின் அருமைகளைக் கூறுவதாகவும் பாடல்கள் (2412, 2422, 2423) உள்ளன. சங்கப்பாடல்களில் கூறப்படும் படர்மெலிந்திரங்கல் என்னும் உணர்வை இப்பாடல்கள் எதிரொலிக்கின்றன.

தலைவியும் தலைவன் மீது ஆழமான காதல் கொண்டிருக்கிறாள்.தலைவனைப் பிரியமாட்டாதவளாய் இருக்கும் அவளுக்கு இரு இரவுகள் ஆயிரமாக நீளுகின்றன(2381). சங்க இலக்கியங்களில் தலைவன் பொருள்வயிற்பிரிதல்போல் ஜப்பானியத் தலைவன் கடமையாற்றும்பொருட்டுப் (பொருள்வயிற் பிரிவுதான்) பிரிய அவனை எண்ணிக் கவலும் தலைவியையும் (2382) சந்திக்க முடிகிறது. தனக்குத் தூது அனுப்பிய தலைவன் இன்னும் திரும்பிவராத நிலையில் பிரிவு நீட்சியை எண்ணிக் கவலும் தலைவியின் மனநிலையையும் (2384) ஒரு பாடல் பதிவு செய்கிறது.

தலைவி ஒருத்தி தலைவனைப் பிரிந்த நாள்களைச் சுவரில் கோடிட்டுக் குறித்து வைக்கிறாள். அவற்றைத் தொட்டு எண்ணிய அவளின் விரல்கள் தேய்ந்து போயின. தலைவன் வருவான் என வழி மீது விழி வைத்துக் காத்திருந்ததால் அவள் கண்களும் ஒளியிழந்துபோயின என்பதனை,

" வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற

நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்"

என்று வள்ளுவர் கூறுவதுபோல ஜப்பானியத் தலைவி ஒருத்தியும் தலைவன் பிரிந்த நாள்களைச் சுவரில் கோடிட்டுக் காலத்தைக் கணிக்கிறாள். இவ்வாறு இரவையும் பகலையும் ஒரு நாளாகக் கொண்டு அதன் தொடர்ச்சியை ஆயிரம் வரை கணக்கிடும் வழக்கம் ஜப்பானியப் பெண்களிடையேயும் உள்ளது என்பதனை ஒரு பாடல் (2387) தெரிவிக்கிறது. மற்றொரு ஜப்பானியத் தலைவி தலைவனின் வரவுக்காகப் பொறுமையுடன் ஆற்றியிருக்கிறாள். சங்கப் பனுவல்களில் "முல்லை சான்ற கற்பினள்" எனக்கூறப்பெறும் தலைவியை இத்தலைவி ஒக்கிறாள். "இன்று வாராராயினும் நாளை காண்குவம்" என்று பொறுமை காக்கிறாள்.

குறுந்தொகையில் " அகவன் மகளே அகவன் மகளே " எனத் தொடங்கும் ஔவையின் பாடலை நினைவூட்டுவதுபோல் ஜப்பானியக் காதற்பாடல் ஒன்று அமைகிறது. தமிழில் கட்டுவிச்சியிடம் குறிகேட்பதைப்போல் ஜப்பானியத் தாய் கணியனிடம் தன மகள்நிலை குறித்துக் கேட்கிறாள். தமிழில் தலைவனின்

குன்றத்தைப் பாடச்சொல்லித் தலைவி மீண்டும் கேட்கிறாள். ஆயின் ஜப்பானியத் தலைவி தாய் கணியனிடம் கேட்கையில் தலைவன் பெயரைக் கூறிடேன் என்கிறாள். மகளின் ஒழுக்கத்துக்குக் காவலாக அவளைக் கட்டுப்படுத்தவும் செய்கிறாள் என்பதனை ஒரு பாடல் கூறுகிறது (2407). மற்றொரு பாடலில் தலைவி சகுனம் பார்ப்பதில் ஜப்பானியர்களுக்கு உள்ள மரபுவழிப்பட்ட நம்பிக்கைகளைக் கூறுகிறாள். கண் இமை அரைப்பது, தும்மும்போது அரைப்பட்டிகை அவிழ்வது போன்றவை நல்ல சகுனங்களாகக் கருதப்பட்டன. ஆதலால் தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவி காதலன் வருவது உறுதி என நம்புகிறாள் (2408).

பண்பாடு காக்கும் தலைவி:

பண்பாடு காக்கும் தலைவியையும் ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களில் நாம் சந்திக்கிறோம். அறிமுகமில்லாத ஒருவன் ஊர் அறியும்படி அவளை விரும்புவதாகக் கூறியதை நாகரிகமற்ற செயலாகக் கருதி அவன் தனக்குப் பொருத்தமற்றவள் என்கிறாள் (2362) ஒரு தலைவி. மற்றொரு பாடலில் ஊர் மக்கள் அலர்தூற்றக் கண்டு வேதனையுறுகிறாள். மனத்தால் மட்டுமே தொடர்புடைய தம் காதலை உடலால் தொடர்புடையதென ஊரார் இழிவுபடுத்திப் பேசுவது குறித்து வேதனைப்படுவது அவள் உயர்ந்த பண்பு உயையவள்; வெறும் உடலின்பத்தில் நாட்டம் கொண்டவள் அல்லள் என்பதைக் கீழ்வரும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

“செவிவழியே

மாந்தர் உரைத்திடினும்

அரைப்பட்டிகை

உறக்கத்தில் அவிழா

நீயும் இருந்திடுமே” (2405)

இப்பாடல் காட்டும் தலைவியின் உயர்பண்பை எண்ணும்போது,

“ கழியக் காதல ராயினும் சான்றோர்
பழியொடு வரூஉம் இன்பம் வெஃகார்”

என்னும் தமிழறமே நினைவுக்கு வருகின்றது.

முடிவுரை

- ஜப்பானியக் காதற்பாடல்கள் தமிழ் அகப்பொருள் மரபை ஒத்துள்ளன.
- சுட்டி ஒருவர் பெயர் கூறா மரபு, அலர் தூற்றும் மரபு, இற்செறிப்பு, காதலன் காதலிபால் தூது விடுதல், இரவுக்குறி, பகற்குறி ஆகியவற்றின் மூலம் தலைவியைச் சந்தித்தல், காதலுக்காக வழிபாடு நிகழ்த்தும் மரபு போன்றவை ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களிலும் உள்ளன.
- சங்கஅகப்பாடல்களைப் போலவே ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களிலும் உரிப்பொருளே அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.
- ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட காதற்பாடல்கள் நூறினுள் தலைவன் கூற்றாக அமைந்த எழுபது பாடல்கள் அவனுடைய அன்பின் ஆழத்தைப் புலப்படுத்துகின்றன.
- வழியருமை பாராது இயற்கை தந்த இன்னல்களைப் பொருட்டாகக் கொள்ளாது காதல் ஒன்றே நினைவாகத் தலைவியைச் சந்திக்க வரும் தலைவன் அவள் மீது அபரிமிதமான அன்பு கொள்வதும் தலைவியின் நீண்ட ஆயுளுக்காக அவன் புனித நீராடுவதும் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன.
- தலைவன் கூற்றிலும், தலைவியின் கூற்றிலும் ஜப்பானியரின் வாழ்வியல் கூறுகளான நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவை வெளிப்படுகின்றன.
- ஜப்பானியப் பண்பாடு காக்கும் தலைவி தமிழ்ப்பண்பாட்டைக் கூறும் சங்கப்பனுவல்களை நினைவூட்டுகிறாள்.
- தலைவியைக் காட்டிலும் தலைவனே அதிகம் பிரிவுத்துயரால் வாடுவதாக

ஜப்பானியக் காதற்பாடல்கள் உள்ளன. இது ஜப்பானியக் காதலனின் மென்மையான உள்ளத்தைக் காட்டுகிறது.

- ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களில் சங்க அகப்பாடல்களைப் போலவே இயற்கைப் பின்புலம் சிறப்புற உள்ளது. மக்களின் முதன்மையும் இயற்கையின் துணைமையும் இரண்டிலும் ஒப்பிடத்தக்கவகையில் உள்ளன.
- படர்மெலிந்திரங்கல், பொழுது கண்டிரங்கல் போன்றவை சங்க அகப்பாடல்களைப் போலவே ஜப்பானியக் காதற்பாடல்களிலும் உள்ளன.
- ஜப்பானிய மரபில் காதல் உணர்வு காரணமாக மேற்கொள்ளப்படும் செயல்களில் இன்னின்னவை ஆணுக்குரியவை, இன்னின்னவை பெண்ணுக்குரியவை என்று பகுத்துப்பார்க்காத நிலை இருந்திருக்கலாம் அல்லது காதலுணர்வு மேலோங்கிய நிலையில் பெண்ணுக்குரியவற்றை ஆண் செய்திருக்கலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

References

Ilakkuvanar,Ci. (2011). *Ilakkiyam Kurum Tamilar Valviyal (Sanga Kalam)*. Chennai: Ilakkuvanar Ilakkiya Inaiyam.

Manikkam, Va. Suba. (1962). *Tamilk Kathal*. Chennai: Paari Nilayam.

Manonmani Shanmugadass. (2014). *Jappaniya Kathar Padalkal*. Sri Lanka: Gokulam Publications.

Palanivelu, Ko. (2011*). Kurruk Kodpadum Tamilkkavithai Iyalum*. Thanjavur: Agaram Publications.

Cuppu Rettiyar, Na. (1981). *Akaththinaik Kolkaikal*. Chennai: Pari Nilayam.

Thirukkural.

Vaiyapuripillai, S. (1967). *Sanga Ilakkiyam (Paddum Thogaiyum)*. Vol.1. Chennai: Pari Nilaiyam.